

POST-MODERNLİK, KİMLİK SİYASETİ ve SİYASET PSİKOLOJİSİ ÜZERİNDEKİ DİĞER SİYASİ ETKİLER*

Uzm. Psk. Özlem D. Gümüş

Siyaset Psikolojisi ve Kültür Savaşları

Geleneksel olarak, sosyal bilimcilere iyi bir araştırmanın yalnızca özenle yapılması değil, çalışmanın deseni, uygulanışı ve rapor edilmesinin de nesnel olması gerektiği öğretilir. İnsanların çoğu, araştırmacıların, çalışmalarında hoşlandıkları ve hoşlanmadıkları şeyleri, bağlı oldukları değer yargılarını ve ideolojilerini bir kenara bırakmalarının ütopyik olduğunu bilir. Ancak, yine de onlardan önyargılarını olabildiğince azaltacak tedbirler almaları beklenir.

Son yıllarda, post-modernlik adı altında insanlar, bir takım mutlak ‘gerçek’leri ele alan bilimlerde bile nesnel ‘gerçek’lerin olamayacağına inandırılmaya çalışılmaktadır. Bunun yerine bütün ‘gerçek’lerin, tarihi, kültürel ve coğrafi koşullar ile cinsiyet, sınıf, etnik kimlik gibi demografik özelliklerin etkisiyle yapılandırıldığı savunulmaktadır. Bu görüşü yansıtan en önemli işaret de kullanıldığı her yerde ‘gerçek’ kelimesinin tırnak içine alınmasıdır.

Bütün demografik grupların, yalnızca kendi üyeleri tarafından anlaşılan ‘gerçek’leri olduğuna inanılır. Daha önceki yıllarda oluşturulmuş ırkçı ve cinsiyetçi varsayımlara bakılırsa, bu gerçekler değişik grup üyelerinin birbiriyle uyumsuz olan öğrenme, düşünme ve davranış şekilleridir. Bu

*Suedfeld, P. (2002). *Postmodernism, Identity Politics, and other Political Influences in Political Psychology*. K.R. Monroe (Ed.), *Political Psychology* (pp. 315-328). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.

grupların siyasi ve entelektüel olarak ayırt edilmelerini sağlayan, ayrı dersleri, okumaları, profesörleri, öğrencileri, danışmanları, yurtları ve merkezleri bulunmaktadır. Bu durum, kimlik siyaseti kavramıyla açıklanmaktadır ve evrensel, nesnel gerçekleri yadsıyan post-modernliğin bir alt dalıdır.

Post-modernliği ve kimlik siyasetini benimseyenler, geleneksel bilim nesnellüğünün taraftarlarını ideallerine ulaşamamakla eleştirirken, aynı zamanda doğası gereği nesnellığe ulaşamayacağını ve bunun ahlaki olarak yanlış olduğunu savunurlar. Onlara göre, bilimin ve öğretmenin öncelikli amacı, toplumu belirli grupların yararına yeniden şekillendirmek olmalı ve bu amacı engelleyen araştırmalar yapılmamalı, yapıldıysa yayınlanmamalı ve kesinlikle öğretilmemelidir.

Post modernlik, kimlik siyaseti ve yapısalcılığın ortaya çıkması, bilim çevrelerinde, birçok üniversitenin aynı zamanda birer dini kurum olduğu dönemlerden beri görmedikleri bir ortamın oluşmasına neden olmuştur. Bir kişinin mantığından çok duygularına seslenen, karakteri öldüren, karşıtlarını şeytanlaştıran ve işbirliği sonucunda da suçluluk hissedilmesine yol açan eski ve yeni kuramlar arasındaki çarpışma mecazi olarak ‘kültür savaşları’ denebilecek, düşmanca bir seviyeye yükselmiştir.

Psikoloji ve Siyaset Psikolojisinin Konuları

Bütüne bakılırsa, psikoloji, diğer beşeri ve sosyal bilimler içerisinde post modern eğilimlerden etkilenebilecek en son bilim dalıdır. Bu, psikolojinin biyolojik bilimlere daha yakın bir bilim olmasından kaynaklanmaktadır; örneğin, beyaz-orta sınıf-erkeğin bilgi gücüne dayalı, kültürce kabul edilmiş olan beynin işlevlerini tartışmak artık neredeyse mümkün değildir.

Disiplinin daha yumuşak bir dalı olan sosyal psikoloji ve ilişkili alt dalları, daha fazla etkiye açıktır. Sosyal psikolojiyi geriletken kriz (1960 ve 70'lerde yaşanmış olan), sosyal psikoloji kuramlarının ve verilerinin bilimsel geçerliliğine olan güveni sarsmıştır. Sonuç olarak, sosyal psikolojinin evrensel bir bilim değil de tarihsel bir disiplin olduğunu savunan ve daha sonra Gergen tarafından sürdürülen, Harré ve Secord'ın görüşleri post modernliğe karşı olumlu bir tepki niteliğindedir. Bu tartışma, bilimsel soru ve yanıtların kişilik, deneyim ve araştırmacının tutumlarından etkilendiği gerçeğini benimsememizi kolaylaştırmaktadır. Ayrıca, kültürel ve zamana ilişkin etmenlerin de sosyal ve/veya siyaset psikolojisinin önemli bağımsız ve aracı değişkenleri olduğunu daha iyi benimsememize olumlu bir katkıda bulunmaktadır. Ancak, bu değişkenlere özen göstermek, onların etkilerinin disiplinin bilimsel temellerini geçersizleştireceğine inanmak anlamına gelmemektedir.

Az sayıdaki araştırma açıkça siyasi etkiler taşımaktadır. Kendilerine 'eleştirel psikolog' etiketi takanlar ve bu sıfatı daha çok 'Amerikan toplumunun eleştircisi' ve genel olarak 'Batı geleneğini eleştiren' ile eşdeğer tutan diğerleri, yalnızca çalışıp öğretmekle kalmayıp, daha radikal bir şekilde bu toplumların değişen yönlerine odaklanmak için mutlaka psikolojiden yararlanmaktadır. Daha sinsice olanı, gizli siyasi önyargılar, hem araştırmacıları hem de editör ve eleştirmen gibi alanda söz sahibi olanları etkisi altına almaktadır. Sayısal olarak ağırlık, şimdilerde Amerikan siyasetinde tanımlandığı gibi liberal taraftadır. Post modernliğin, kimlik siyasetinin ve siyasi araştırma savunucularının çoğu, Kuzey Amerika, beşeri ve sosyal bilimin birçok araştırmacısı gibi siyasi olarak merkezin solunda yer almaktadır.

Siyaset psikolojisi, büyük ölçüde, sosyal psikoloji ve kişilik çalışmalarının bir alt dalıdır. Aynı zamanda, bu disiplin, siyaset bilimi (özellikle uluslar arası ilişkiler, siyasi liderlik ve kamuoyunun alt dalları), tarih ve sosyolojiden türemiştir. Kökleri beşeri ve sosyal bilimlerin 'esnek' alanlarına dayanmaktadır. Bu yüzden, nispeten daha önce bahsedilen ideolojik baskıların etkisi altına girilebilir. Post modern etkilerle oluşan bozulmalar, siyaset psikolojisinin çok gerçekçi bazı bilimsel başarılarının değerlerinde azalmalara sebep olmaktadır. Bu alan, ayrıca, içlerinde, lider ve hayranlarının kişilik özellikleri, siyasi tutum ve değerler, konuşma sanatı, siyasi süreçlerdeki kültürel farklılık ve benzerlikler gibi konuların bulunduğu birçok alandaki bilgi birikimine katkıda bulunmaktadır.

İlginç Konularda Sorular ve Yanıtlar

Bu bölümde, siyaset psikolojisi içerisinde yer alan yapısalcılık, kimlik siyaseti ve siyasi önyargıların, araştırma, kuram ve söylemi nasıl etkilediğini gösteren 5 konu tartışılacaktır. Bazı konulardaki tartışmalar (otoriteryanlık/bilişsel tarzlar ve karmaşık karar alma), yeni buluş ve gelişmelere daha fazla olanak sağlamıştır. Diğer durumlarda (örneğin, seçmen davranışı ve uzaktan değerlendirme), alanlar gelişmekte ancak siyasi temelli anlaşmazlıkların kendilerinde hiçbir ilerleme olmamaktadır. Cinsiyet ayrımcılığı kuramları ve modern ırkçılık gibi konularda ise, o dönemin ruhuna çok uygun hakim bir görüş bulunmakta ve ders kitaplarında bile bunun eleştirilerine çok az rastlanmaktadır. Gemi, hemen yanındaki eleştiri buzdağlarının farkında olmaksızın, sessiz ve huzur içinde ilerlemektedir.

Sağ, Sol ve Otoriteryanizm

Soru: Siyasal düzlemin sağında yer alanlar, diğerlerinden farklı mı düşünmektedirler yoksa faşist olmaları mı daha olasıdır?

Soruyla ilgili araştırmanın en başında, Adorno, Frenkel/Brunswik, Levinson ve Sanford'un, ortaya attıkları otoriteryan kişilik kavramını, aşırı sağ-kanat siyasi ideolojisiyle eşdeğer tuttukları fark edilmiştir. Oysa, otoriteryan düşünme tarzının (kabul edilen otoritelerin koyduğu kurallara sıkı sıkıya bağlılık, kapalı fikirlilik, üstlere boyun eğme, alttakilere hükmetme, grubun dışındakilere karşı önyargı besleme gibi) aşırı solda da bulunduğu yönünde uzun süredir devam eden bir tartışma vardır. Söz konusu özellikleri yalnızca muhafazakarlara atfedenler, aşırı sağ (Hitler ve Mussolini yandaşları) ve aşırı solun (Stalin ve Mao yandaşları) gerçekte bazı bilişsel özellikleri paylaştıklarını açıklamak için, 'sağ-kanat' ve 'otoriteryan' kavramlarını tekrar tanımlama ihtiyacı hissetmişlerdir.

Bu bitmek bilmeyen tartışma geride bırakılırsa, bazı kuramcılar, insanların ne düşündüklerinden ziyade nasıl düşündüklerine bakmak için, bilişsel tarz ve içeriği birbirinden ayırmaya çalışmışlardır. Bilmeye ve kendini ifade etmeye ihtiyaç duymak, belirsizliğe karşı hoşgörülü olmak, bilişsel karmaşıklık ve açık görüşlülük gibi konularda yapılan araştırmalar, yapı-içerik arasındaki ayrımın anlaşılmasında önemli katkı sağlamışlardır. Öyle görünmektedir ki, ideolojik boyutlarda bilişsel tarz farklılıkları bulunsun da bunlar, temelde yatan değer ve siyasi güç gibi aracı değişkenlerin yoğun etkisi altındadır. Diğer her şey eşit tutulursa, aşırı sağ ve sol-kanat taraftarları rahatlıkla kapalı-görüşlülük olarak özetlenebilecek benzer bir özellik göstermektedirler.

Otoriteryan kişiliğin, Adorno ve arkadaşları tarafından yapılan orijinal tanımı, değerlendirilmesi, açıklaması ve amacı için-faşizme meyilli kişilik özelliklerini bilimsel olarak açıklama girişiminden ve bu çalışmayı genelleştirmemenin iyi olacağını söylemek şu an için yeterli olacaktır.

Otoriteryan kişilik kuram ve araştırma yöntemleri eskidiğinden, böylesi bir sınırlama güvenlidir. Gelecekteki kuram ve araştırmalar, Adorno ve arkadaşlarının çalışmalarından çıkarılmış yararsız tartışmalardan uzak durmalı ve günümüzdeki çevrecilik, kürtaj, hayvan hakları gibi konulardaki tutumları içeren siyasi (veya değil) ideolojilerin, kişilik ve biliş ile ilişkilerine odaklanmalıdır.

Geleneksele Karşı Modern '-izmler'

Soru: Birleşik Devletler'de yaşayan beyaz erkek vatandaşların, beyaz-olmayan etnik gruplara ve kadınlara karşı (bu gruplar hakkında ne düşündükleri ve hissettikleri iddialarına bakılmaksızın) güçlü bir önyargıya sahip oldukları söylenebilir mi?

Amerikalı sosyal psikologlar, 1930'lara kadar geri giderek, azınlıktaki etnik gruplara karşı gösterilen popüler tutumları sistematik olarak izlemeye almışlardır. Konuyla ilgili ilk araştırmalar daha çok göçmen etnik gruplar (çoğu Avrupalı) ve Amerikalı zenciler üzerine yoğunlaşmış, araştırmaların odağı sonradan Latin Amerika ve Asya'dan göçlerin artması ve kadın hareketlerinin yükselmesiyle biraz daha genişlemiştir. Takip eden araştırmalar ise, olumsuz kalıp yargılarda azalma, sosyal ayrımcılığı daha az tercih etme ve sivil haklar, eşit iş ve eğitim imkanı gibi fırsatları daha fazla kabullenme eğilimi gözlemlenmiştir. Yaşanılan ırksal çatışmalara getirilen açıklamalardan biri, zencilere karşı beyazların hissettiği düşmanlığın, aslında beyazların kendilerini -sosyal psikologlar tarafından çok çalışılan bir konu olan- grup-içi dayanışma yöntemini kullanarak tanımlamalarından kaynaklandığını söylemektedir. Bunun tam tersinin de doğru olabileceği tahmin edilmektedir, çünkü grup-içi dayanışma evrensel bir eğilimdir. Bazı siyaset psikologları, bu eğilimin, kadına ve azınlıklara karşı duyulan al-

çaltıcı hislerin gerçekte eskisi kadar güçlü olduğunu yansıttığını iddia etmektedirler. Onlara göre, günümüzde bu tür eğilimler, birtakım tarihi olumsuzlukların üstesinden gelme ve gerçek eşitliğe ulaşma politikalarına karşı kamuflaj olarak kullanılan geleneksel Amerikan değerleri ile daha iyi gizlenmekte ve daha kurnazca ifade edilmektedir. Sembolik ve modern ırkçılık ile cinsiyet ayrımcılığı artık daha ustaca yöntemlerle ölçülmelidir. Örneğin, deneklerin kendi ırkı ve cinsiyet ayrımcı önyargılarını doğrudan daha iyi ifade ettikleri saptanmıştır. Buradan yola çıkılarak yasal ırk tercihleri yerine tutumlar ölçülmelidir. Bu görüşü eleştirenler, yeni yöntemlerin kaçınılmaz olarak prensiplerine bağlı muhafazakarlık ile geleneksel, eski moda önyargıyı birbirine karıştıracağını belirtmektedirler. Bu kişiler, ırkçılık ve cinsiyet ayrımcılığının etkilerini yadsımamakta ancak, bu tutumlarda yenilikler olup olmadığını ve eğer olduysa bunların sembolik (-izm) modeller tarafından iyice tanımlanıp tanımlanmadığı ve ölçülüp ölçülmediğini sorgulamaktadırlar.

Yazara göre, sembolik modeller kavramsal ve yöntemsel olarak kafa karıştırıcıdır ve araştırmacılar bazen karmaşık ve deneysel olarak test edilemez akıl yürütme yöntemleriyle kendilerini destekleyici kanıt 'bul' maya çalışmaktadırlar. Bu durum, sembolik ırkçılık ve cinsiyet ayrımının yok olduğunu değil, henüz gerçekliklerinin ve önemlerinin inandırıcı bir şekilde yapılandırılmadığını gösterir.

Seçmenlerin (Yanlış) Davranışları

Soru: Demokrasiyle yönetilen vatandaşlar, siyasi konular hakkında net görüşleri olamayacak ve bu yüzden kendi seçimleri hakkında akılcı davranamayacak kadar bilgisiz, kayıtsız ve karışık kafalı mıdır?

Siyaset bilimcileri ve siyaset psikologları uzun zamandan beri vatandaşların siyasi partiler, parti programları, adaylar, politikalar ve ideolojiler hakkındaki düşünce ve tutumlarını ölçmekle uğraşmışlardır. Bununla ilgili konular arasında, seçmen katılımı (oy kullanıp kullanmama kararı en az 'kime oy verilecek?' kararı kadar önemlidir), değişik politikalar karşısında kişilerin lehte ya da aleyhte duruşları, parti programlarındaki maddeler ve seçimle ilgili seçenekler yer almaktadır. Bu konular oldukça geniş bakış açılarıyla incelenmiştir. İncelemeler sonucunda, seçmenlerin yeteksiz ve/ veya isteksiz oldukları, uygun bilişsel siyasi haritalara sahip olmadıkları ve seçim tercihlerinde adayın görünüşü ve sözel becerisi, reklam, bilişsel ve duygusal bir takım kestirme bilgiler gibi bir dizi ilgisiz etmenleri hesaba kattıkları sonucuna varılmıştır. Bu görüşün muhalifleri, sonuçların üzerine inşa edildiği ölçümlerin yetersiz olduğunu öne sürmektedirler. Örneğin, çeşitli parti ve adayların duruşları halka sorulduğunda, genel parti ideolojileri hakkında sorulan sorulardan edinilenden daha fazla bilgi edinilir. Dış politika alternatifleri arasından seçim yaparken, vatandaşlar hem yaygın siyasi değerleri hem de duruma özgü bilgileri hesaba katmaktadırlar. Bir siyasi duruşun, gözlemcilerle akılcı gelmemesi mümkün olabilir, çünkü katılımcılar, anketi yapan kimselere seçimlerini temellendirdikleri sebepleri ne açıklayabilmekte ne de açıklamak istemektedirler.

Bazı sosyal psikologların diğer vatandaşlara eleştirel yaklaşımları, ortalama bir seçmenin ortalama bir sosyal bilimciden sözel olarak daha az yetenekli olduğunu ve bu yüzden siyasi düşüncelerini onlar kadar net ifade edemeyebilecekleri gerçeğini yansıtabilir. Bu durum, genel olarak Birleşik Devletler'deki seçmenlerin sosyal bilimcilere göre daha tutucu olduğu ve bu sebeple sos-

yal bilimcilerin onayını alamadıkları gerçeğinden etkileniyor da olabilir. Her durumda, daha dikkatli ve duyarlı soruşturma yöntemleri, bireysel tutum sistemleri arasındaki açıklayıcı bağlar ve en başta gelen ideolojiler, 'sıradan' bir seçmen davranışını açıklayabilir.

Uzaktan Lider Değerlendirmesi

Soru: Siyasi liderlerin davranışlarını, açıkça erişilebilir yazı ve söylemlerini analiz ederek anlamak mümkün müdür? Eğer mümkünse, nasıl bir analiz yapmak gerekir?

Başkanlık seçimleri sırasında Senatör Goldwater hakkındaki ünlü psikiyatristlerin yaptıkları tarama ve Kanadalı siyasetçi Lucien Bouchard'ın aynı derecede küstahça 'uzaktan kumandalı' psikiyatrik teşhisiyle, uzaktan lider değerlendirme' siyasi amaçlar için kötüye kullanılan bir yöntem olagelmıştır. Böyle yöntemleri kullananlar gereğince bir dersi hak etmişlerdir. Bahsedilen iki örnek gibi rezil örnekler bir yana, birçok araştırmanın analizi açıkça siyasi önyargıyı yansıtmaktadır. Psiko-tarihçiler ve diğer nitelikli araştırmacılar, kendi varsayımlarını sistematik olmayan bir şekilde desteklemek için ilgilendikleri liderin önceki yaşamı, seçilmiş bazı olay ve malzemelere ilişkin en az bilinen gerçekler üzerinden sonuç çıkarmaktadırlar. Bu yolla, hayran oldukları lideri yüceltirken, hoşlanmadıkları liderlere iftira atmak için gereksiz yere tekrarlanan akıl yürütmelemler kullanılmaktadır. Bu alandaki çalışmalar için, araştırmacının kendi siyasi görüşü oldukça çarpıcı bir 'karıştırıcı değişken' niteliğindedir.

Ancak, uzaktan değerlendirme yöntemi daha az düşmanca amaçlar için de kullanılmaktadır. Lider çalışmalarını konusal içerik analizleri gibi araştırma yöntemleri ile de içli dışlı olmuştur. Bu gibi çalışmalar liderliğin görünmeyen taraflarını aydınlığa kavuşturmuş ve bir dereceye kadar bir li-

derin belli koşullar altında nasıl davranabileceğinin tahmin edilmesini sağlamıştır. Bu tekniklerle birlikte niteliksel ve diğer öznel yaklaşımlar, eğer kriterlerini ve yöntemlerini iyi bir şekilde açıklarlarsa yeni bakış açıları sunabilir, daha ileri düzeyde çalışmalar vaat edebilir ve literatüre daha büyük etki ve öneme sahip çalışmalar kazandırabilirler.

Bilişsel Uyanıklık ve Karmaşıklık

Soru: Karmaşık düşünme basit düşünmeden daha başarılı ve/veya ahlaki açıdan daha kabul edilebilir çözümler sunabilir mi?

Akademisyenler arasında, kısa yolları içermeyen yargı ve karar almanın lehinde göze çarpan bir yanlılık vardır. İyi yargı, geniş bilgi arayışı, mantığın olasılık ve kurallarını anlama, alternatif seçenekleri, esnekliği, açık fikirliliği, diğer görüşleri anlayabilme ve hoşgörülü olma, uyma davranışına ve baskılara direnme gibi kriterlere bağlı karmaşık bir bilgi işlemenin ürünü olarak düşünülmektedir. Siyasi karar almaların çoğu, özellikle stres anındakiler, bu kriterlere uymazlar. Oysa, siyasi kararların çoğu stres altında alınmakta ve bunun sonucu olarak siyasiler ve idareciler sosyal bilimciler tarafından sert bir şekilde eleştirilmektedir.

Çalışmalar tutarlı bir şekilde, kısa yolu çok kullanan basit stratejilerin, birçok sorunun, hatta karmaşık olanların çözümleri için bile oldukça uygun olduğunu göstermektedir. Bu durum, aşırı karmaşıklık anında çoğu bilişsel mekanizmada hata yapma olasılığının artmasıyla ilişkilendirilebilir. Karmaşık çözümler, sorunun öneminden bağımsız olarak, zaman, enerji, dikkat yoğunlaşması ve kaynaklar açısından zarara neden olabilir. Yalnızca yüksek düzeydeki karmaşıklık her zaman etkili bir strateji değildir, bu bazen de ahlaki yönden daha az geçerli olabilir: bazı konularla il-

gilenirken sergilenen esneklik ve orta yolda buluşma çabası daha yüksekte ideallere bağlılıkta bir bozulma anlamına gelebilir.

Pek çok araştırma-özel durumlar ve istisnalar olmakla birlikte- liberallerin muhafazakarlardan daha karmaşık düşünme eğiliminde olduklarını göstermektedir. Sosyal bilimlerdeki önde gelen görüşler dikkate alındığında, siyaset psikolojisi ile ilgili kişilerden karmaşık düşünceye hem değer vermesi hem de bu düşünce biçimini uygulaması beklenir. Muhafazakar araştırmacıların karmaşık bilişin yaygın istenirliği hakkında daha ayrıntılı görüşlere sahip olup olmadıklarını ve bilim insanlarının yazdıklarında karmaşıklık anlamında farklılık bulunup bulunmadığını test etmek oldukça ilginç olacaktır. Bu kışkırtıcı düşünceler bir yana, bu makalenin yazarına göre, gelecekteki araştırmaların en iyi şekilde devam edebilmesi, hangi koşullar altında hangi stratejilerin en iyi olduğunun ve bu şartlar altında araştırmacıların bu en iyi stratejileri seçme ve kullanma olasılığını etkileyen bilişsel özelliklerin saptanması ve test edilmesiyle mümkün olacaktır.

Bazı Olası Çözümler

Soru: Araştırma ve kuramlarımızdaki siyasi yanlılığın rolünü nasıl devre dışı bırakabiliriz?

Geleneksel bir yanıt olarak kendi önyargılarımızın farkında olmaya ve bilinçli bir çabayla etkilerini en aza indirmeye çalışmalıyız diyebiliriz. Bu çabalar, politika hakkında sorulan sorularda gerçekleri tavsiyelerden ayırtmak veya kutupların tersine çevrildiği iyi düşünülmüş deneyler yapmak gibi düzeltici tekniklerin uygulanmasıyla geliştirilebilir: Örneğin, Tetlock'un 'sembolik Marksizm' çalışması bunları uygulamaktadır. Ancak, bu taktiklerin inandırıcı olarak yanlılığı ortadan kaldırmasının mümkün olmadığı bilindiğine göre, yeni seçenekler üzerinde durmakta yarar vardır:

Genelleştirilmiş tolerans: Nesnel ve 'eleştirel' araştırma, evrensel ve bağlamsal bilim, niceliksel ve niteliksel yöntemlerle ilgili alternatif bir yöntem, bütün bu felsefe ve stratejileri birbirine paralel yürütmek belli bir dereceye kadar Uluslar arası Siyaset Psikoloji Topluluğu ve bu topluluğun dergisi Siyaset Psikolojisi'nin güncel politikası olmuştur. Sunum ve yayınlar bütün bu noktalarda, görünüş olarak uygun kriterleri karşılıyorsa dergi ve topluluk tarafından kabul edilmektedir. Bu arada bahsedilen bu kriterler 'değer'e dayalıdır, ancak 'değer' çalışmanın doğasına bağlı olarak her yeni çalışma için yeniden tanımlanır. Bu yüzden, derginin okuyucuları geniş çaplı matematiksel analizlerden, kişisel görüşlere ve belli bir kişinin yargısal değerlendirmelerine kadar çok geniş bir aralıktaki konuları içeren yazılarla karşılaşılır.

Karşılıklı eleştiri: Başka bir strateji, diğerlerinin çalışmalarını daha eleştirel bir şekilde değerlendirmeyi çekici hale getirmektedir. Taraflara kendi görüşlerini sunmaları ve diğerleriyle kıyaslayarak kendi hatalarını bulmaları için fırsat vererek, değişik duruşları yansıtan 'odak yazı'lar yazdırmak ilginç olur. Örneğin, Tetlock'un 'siyasetleşmiş psikoloji' hakkındaki makalesi, hedef kitle ve onun savunucularının görüşlerini birlikte ele alan bir yaklaşımla yazılmıştır. Aralarında çekişenler 'anlaşmamakta anlaşsalar'da (Tetlock'un beyazlara cevabında başlık olarak kullandığı gibi) her iki taraftan da açığa vurulan tartışmalar üçüncü şahıslar için bilgilendirici olabilir. İdeal olanı, belli bir düşünce ekolünü savunanların eksik tarafları kadar güçlü taraflarına da açıkça yer verilebilmektir; ancak bu, birçoğumuzun bir araya getirebileceğinden çok daha fazla bir nesnellik gerektirir.

Birleşme, ayrılma ve bütünleştirilmiş araştırma: Üniversite yönetimleri ve fonlar tarafından

yaygınlaştırılan çok disiplinli, disiplinler arası ve disiplinler ötesi araştırmaların giderek artan cazibesıyla birlikte, bu tür araştırmaları siyaset psikolojisine de uygulamak isabetli olabilir. Her şeyin ötesinde, tanım olarak siyaset psikolojisi çok disiplinli bir bilim dalıdır. Çeşitli, hatta çelişen felsefe ve metodolojilere bağlı olan araştırmacılar belli bir konu, soru, varsayım veya sorun hakkında beraber ya da aynı anda araştırma yapabilir ve bütün olarak bakıldığında, her birinin yaklaşımının çalışmayı zenginleştirdiği ve geçerli hale getirdiği görülebilir. Tatmin edici ve uzlaşılabilir bir senteze ulaşmak gerekmez, ancak böyle çalışmalar için ‘tez, antitez ve sentez’ bir örnek ‘yapı’ kullanılabilir: sonuç olarak işbirliğine girenlerin arasında anlaşmazlık da çıkabilir. En azından, onlar ve izleyicileri, ilişkisi olan etmenlerin daha kapsamlı bir haritasını ve ayrıca soru sorma ve yanıtlamanın birçoğ çeşitini öğrenebilir.

Sonuç

Önceki kısımlarda, araştırmacıların siyasi görüşlerinden etkilenen ilginç sorunlar ve bu etkilerin nasıl yapıcı bir hale dönüşebileceğinden söz edilmiştir. Post-modernliğin ve kimlik siyasetinin güçlü baskıları, araştırmaları yönetmekte, siyasi amaçlara hizmet etmenin çekiciliğini arttırmaktadır. Araştırmacılar, ‘gerçek’ arayışını kendi sosyal-politik gündemlerinin arkasında tutarlarsa, siyaset psikolojisi bilimsel olarak işe yaramaz bir propaganda çalışması haline gelir. Üzücü olan şu ki, bu eğilime direnemeyen hatta direnmek istemeyen durum ve hareketler vardır. Belki de, bizimizin temelindeki ve inandırıcılığımızdaki aşınmayı giderek daha fazla fark etmek, ikinci bir bakış açısı olarak post modernliğin eğilimlerini düşünce-sizce takip edenleri bir nebze olsun uyacaktır.